

der ere i høj Grad ubestemmelige. Man ved i Grunden ikke, hvad Meningen er dermed; der kan komme saa mange Ting ind deri. Som Følge af disse Bestemmelser kan Loven, som den er, føre til en meget høj Grad af Vilkaarlighed og fremkalde Straffe, som den offentlige Mening ganske sikkert i mange Tilfælde vil finde aldeles ikke ere svarende til de Handlinger, de idømmes for. — Der er dernæst ogsaa en anden Omstændighed, som man ikke er ganske klar over, og det er denne, at naar en saadan Sag nu skal forfølges som offentlig Sag, beror det paa Undersøgelsesdommerens Opfattelse af Sagen, hvor vidtrækkende han mener, at denne Handling er, og finder han muligvis, at den kan medføre en Straf, der overstiger den, som forbyder at anvende Varetægtsfængsel, er han i Stand til at anvende Varetægtsfængsel, og hvorledes det anvendes, derpaa have vi haft mange Eksempler i vort Samfund. Det er blevet anvendt saaledes, at baade Rigsdagen og Domstolene have maattet stride ind, fordi Dommerne i mange Tilfælde have gjort Misbrug deraf. Man kunde jo saa tænke sig, at en ganske ubetydelig Handling, en Handling, som i og ikke er Straf værd, muligvis kunde medføre Maaneders Varetægtsfængsel og maasse dernæst Maaneders Tvangsarbejde, hvis den paagældende tidligere havde faaet en Dom. Det kommer nu ikke mere an paa Handlingen, det kommer an paa Dommen, og hvis han tidligere skulde have været straffet med en højere Straf end Bøder, kan der her fremkomme et Forhold, der efter min Mening er aldeles forkasteligt, og som jeg ikke vil være med til.

Jeg har tidligere tilladt mig at berøre Spørgsmaalet om den almindelige Lovgivning og dens Resultater. Jeg har ikke set, at der endnu er kommet Resultater ud af denne lange Samling, og hvilke Resultater man kan vente sig, er jeg endnu ikke i Stand til at overse; men jeg vil dog sige saa meget, at hvis en saadan Lov bliver vedtagen, kommer nd i Landet og bliver Genstand for Diskussion ude blandt Folk, hvis den træder i Virksomhed og kommer til at virke paa den Maade, jeg frygter for, den vil komme til at virke, tror jeg, at der blandt Befolkningen vil blive en Del Misfornøjelse med den Virksomhed, deres Re-

præsentanter her paa Rigsdagen have udfoldet; thi hvad Befolkningen ventte sig af Rigsdagen, er Reformen paa mange forskellige Omraader, hvor der er Trang til Reformen. Men naar det viser sig, at Udfigterne til at faa disse gennemførte bestandig blive mørkere, og naar det lader til, at vi ikke faa noget af den Slags, tror jeg, at Befolkningen ikke vil se med Tilfredshed paa de Repræsentanter, der have vedtaget en saadan Lov, der giver Plads for Vilkaarlighed i meget høj Grad. Jeg vil i alt Fald ikke staa i de Repræsentanters Række, der stemme for denne Lov, og derfor erklærer jeg, at jeg absolut vil stemme mod Lovens endelige Vedtagelse.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges med 53 Stemmer mod 1.

Formanden: Forslaget vil nu blive tilbagesendt til Folketinget, da det er undergaaet Forandringer her i Tinget.

Man gik derpaa til:

Enefte Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lov Nr. 50 af 1ste April 1891 om en Ølskat m. m.

(Tredje Behandling findes i Tidenden, Sp. 1445 fg.; Udvalgets Erklæring i Tillæg B., Sp. 3071—72.)

Der var ikke stillet Endringsforslag uden for Erklæringen.

Ordføreren (P. O. C. Jensen): Da denne Sag forrige Gang var til Behandling her i Tinget, gjorde jeg opmærksom paa, at der i Forslaget, som det forelaa her, som det var vedtaget af Folketinget, var to Afvigelser fra den Lov, der efter sit Indhold traadte i Kraft den 1ste April dette Aar, nemlig Loven om en Ølskat, efter hvilken Staten skulde være 10 Kr. pr. Tonde Øl. De to Afvigelser, der forelaa i Forslaget,